

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

PENGUEN

özEL 38

YUMURLADIN MI?

ŞİMDİ
YUMURLUYORUM...

KIRICAM Bİ GÜN
O ALETİ...

bip
bip
bip

SELÇUKERDEM

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

www.erdilyasaroglu.com twitter.com/erdilyasaroglu

NİZAM-I KRİPTONİT ORDUSU KURULUYOR

SEVDİĞİM ŞEYLER: Araba Yolculuğu

Çocukken yaptığımız ilk araba seyahatlerini aslında çok sevmiyordum. 2-3 ailenin tek bir siteyşin vagon arabaya doluşup yaptıkları her seyahatte olduğu gibi, çocuk birey olarak arabanın siteyşin kısmına yerleştirildiğimden, arabanın arka camından yola bakarak devam eden yolculuğum yarım saatte bir kusma molası vermek suretiyle sürüyor, adeta bir azap yolculuğuna dönüyordu. O zamanlar akıllı telefon, ne bileyim, iPad mayped falan olmadığı için doğal olarak mal gibi yola bakıyordum. Annemin sürekli "Yola bakma!" telkini (azar diyelim) tabii ki 30-35 IQ ile hayatını sürdüren bir yaşam formu için bir anlam ifade etmiyordu. Ayrıca yola bakmayıp nereye bakıcam ulan? Koymuşunuz bagaja beni... Yanımda mütemadiyen bavul mavul birtakım alan daraltıcı gereksiz ekipmanlar var. Nereye bakacaklar?!

Daha sonra ailemiz tatile 2-3 aile birleşip çıkmaktan vazgeçtiğinde ise normal bir arabaya bu sefer anne, baba, abi, kardeş kadrosuyla doluşup yolculuğa çıkmaya başladık. Bunda da abi ismini verdiğimiz güzide kurumun "Ulen yaa, yol bitmek bilmedi. Üstelik hâlâ akıllı telefon, ne bileyim, bir game boy falan yok, naapayım da canımın sıkıntısını geçireyim?" diyerek bana sarması ve yol boyu ayakta beklemiş çorabı uyuyan kardeşin ağzına sokmak, zaten IQ'su düşük kardeşin arkasından elini atıp sürekli diğer omzundan dürtmek, su içtiği bardağın altına vurmak, yine uyurken kulağa fiske atmak gibi birtakım tatlı latifelerle can sıkıntısını gidermeye çalışması yolculukların azap yolu halini devam ettirdi.

Araba yolculuğunu tam olarak sevmem, araba sahibi olup yola çıkmamla başladı diyebilirim. Bir kere araba kullanmak gibi şahane bir iş yapıyorum. Bunun dışında, çiğim geldiği zaman durabiliyorum. Bilen bilir, babaların kullandığı arabayla yapılan seyahatlerde zinhar işlemek, sıçmak yasaktır. Yani yasak değildir de, babanın senin için uygun gördüğü zamanlar dışında yapılması yasaktır. Çünkü bir hedef vardır. Baba dediğimiz kurum, bu hedefe kendi belirlediği saatte ulaşmak zorundadır. Planını, akşam en geç 5 gibi hedefe varmak, 6 gibi denize dalmak ve son sürat yüzerek karşıdaki Yunan adasına çıkmak suretiyle senden ve ailesinden kaçmak üzerine kuran, bu planın en ufak aksama yaşaması halinde Yunan adasına yüzerek kaçmak için bir gün daha beklemek zorunda kalacak olan adam tabii ki istediğin zaman işlemene, sıçmana, kusmana izin vermez. Yani en azından bu yol planı ısrarının temel sebebi bu olmalı diye düşünüyorum yıllardır. Başka mantıklı bir açıklama bulamadım.

Araba yolculuğunun en güzel yanlarından biri de yemek yemek. Normal şartlarda dahi homini gırtlak bir insanım, yola çıkıldığında bu gırtlakın yanına ikinci bir kat çıkmış gibi oluyorum. Standart bir İstanbul-Bodrum seyahatimde, lezzet duraklarım genelde 1- Arabalı vapurda tost 2- Bursa'da iskender 3- Susurluk'ta tost-ayran 4- Akhisar'da köfte 5- Ortaklar'da çöp şiş 6- Bafa gölünde çay-kahve şeklinde oluyor. Ara duraklarda kavun, mevsimine göre şeftali, kiraz vb. birtakım meyve alımları ve yemeleriyle şu ana kadar 12-13 saatin altına düşemedi yolculuğum. Outlet dediğimiz ve genelde gözden ırak oldukları için çakma birtakım markaların bir araya getirildiği tekstil tesislerine uğrayıp mal gibi gezmek ve hiçbir şey almadan yola devam etmek de yine bayıldığım yolculuk aktivitelerinden. Bu hafta yine bir araba yolculuğu yaptım, şu anda deniz kıyısında oturmuş günüm dolsun da bir an önce geri döneyim diye bekliyorum. Çünkü tatilden çok, yolculuk kısmını seviyorum. ☺

SÜPER PENGUEN ÇOCUK MİZAH DERGİSİ

ÇÜNKÜ ONLARIN DA
MİZAHA İHTİYACI VAR!

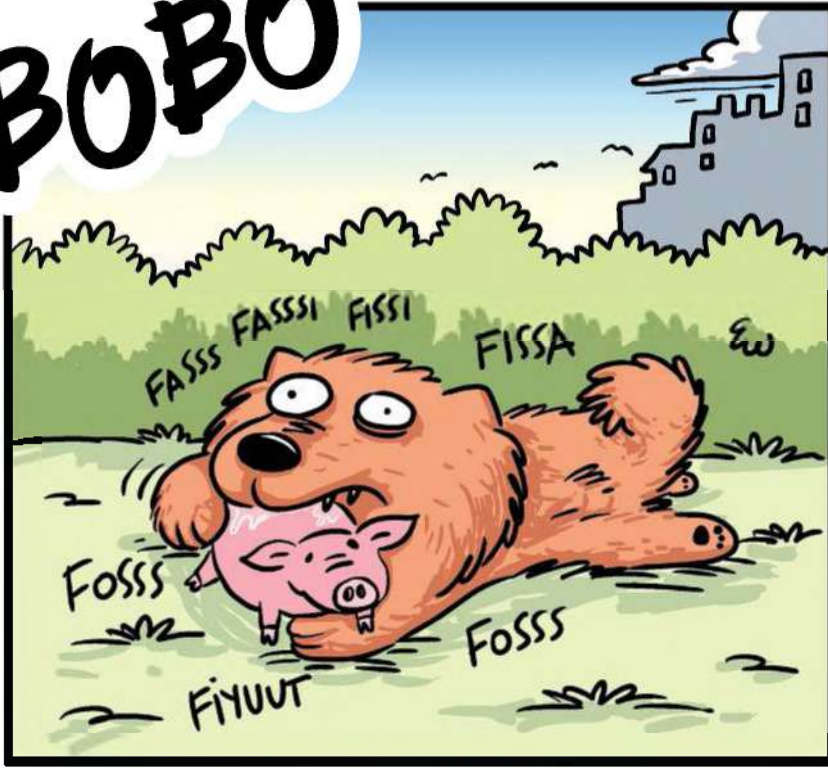

ORTA DÜNYA

Doruktan Turan - Emir Sağlam - Emirhan Perker
Erhan Tatlıdilli - İlker Altungök

BOBO

S. Kılıç

DORUKTAN TURAN

Sanırım Beni Baştan Yarat

Leonardo Di Kapriyo henüz onlu yaşlarında bir çocukken kendisine Coni Dep adında, sadece kendisinin gördüğü hayali bi' oyun arkadaşı edinmiştir. Ailesi Leonardo'nun kendi hayalinden uydurduğu bu gizemli arkadaşı ile saatlerce oynamasına kıllanır ve Leonardo'yu bi piskoloğa götürmeye karar verirler. Aradan yıllar geçer, küçük Leonardo büyür. Yıllarca süren psikoterapi seansları Leonardo'yu sanrı dostu Coni Dep'den ayırmak şöyle dursun, aralarındaki bağ güçlenmiş ve daha da süper kanka olmuşlardır.

Leonardo "Ünlü piskolog Froyd'a göre sen yokmuşsun abi..." der. Coni Dep "Ben böyle cillop meslek, böyle beleşe para kazanma yolu görmedim mına koyim, aç bi yazıhane, gelene Froyd'u öv gidene Froyd'u öv, ondan sonra deste deste balya yap..." der. Leonardo "Hiç sorma be abi, bırak yedi yabancıyı, insan halasının oğlunu bu kadar övmez, anlamadım ki nedir bunun derdi" der. Coni Dep "Kanka bana sorarsan bu piskologda zike sürülecek akıl yok, seni boş yere oylatıyo. Sen bunun arpasını kes, seans ücretlerini ödeme bak bakıyım nası adam oluyo" der. Akabindeki birkaç seansta Leonardo sanrı arkadaşı Coni Dep'in dediği gibi yapar "Abi elim darda, abi melim darda" diyerek bi iki seansın parasını ödemez...

Piskolog Bili Kırstıl kendi kendine inceden bi sinir harbi yaşar, Leonardo'ya iyice gıcık olur ve onu sinir etmek için "Yaptığım bilimsel incelemeler sonucunda senin bu sanrı arkadaşının biraz yavaşak olduğu kanatine vardım" der. Leonardo bu sözlerle çok bozulur ama belli etmez. Her neyse, seans biter ve Leonardo hemen eve gider piskolog Bili Kırstıl'ın söylediklerini Coni Dep'e anlatır. Coni Dep sinire keser ve "Ağzına tokadı niye çıkmadın deyyusun?" diye haykırır ve ekler "Şimdi hemen o godoşu arıyosun ve diyosun ki; bugün söylediklerini sanrı abime ilettim, acayip sinirlendi, en kısa zamanda senin toynağını zikeceğini söylüyo de.. hadi" Leonardo hemen telefonla Bili Kırstıl'ı arar ve Coni Dep'in söylediklerini iletir. Bili Kırstıl bunları duyunca çok tırsar, onun tırstığını gören Leonardo baskın basanındır hesabı, iyice yüklenir ve "Abi sen bu sanrıları bilmezsin çok yaman olurlar, dataşmaya gelmez artı kolpadan kimseyi tehdit etmezler, ne diyorlarsa yaparlar. Benden sana tavsiye; bundan sonra g.tü kolla abicim" der ve çat diye telefonu kapatır.

BARIŞ SÖNMEZ

Ertesi gün Leonardo yine terapi için Bili Kırışıl'ın ofisine gelir. Bili Kırışıl "Müjdemci isterim; artık kompote iyleştin, daha da buraya gelmene gerek yok canım" der. Leonardo "Emin misin abi?" der.

Bili Kırışıl'ın "Hatta bu olayı kutlamalıyız, gel sana kebab ısmarlayayım" der. Leonardo "Sağ ol abi" der. Kebab söyler, yerler. Leonardo çıkar, eve gelir. Evde Coni Dep bekliyordur, Leonardo psikologla olanı biteni anlatacakken Coni Dep "Hadi ya Ehi Ehi ehi" diye güler ve ekler "Neyse şimdi bırak pisikoloğu misikoloğu, baksana bu akşam işin var mı?" diye sorar. Leonardo "Yok babuş n'oldu ki?" der, Coni Dep "Bu akşam erotizim var kanka erotizim, seni süper manitaların olduğu bi ortama sokucam." Leonardo "Hadi yaa manitalar nası, bana da ekmek çıkar mı?"

O akşam partiye giderler. Coni Dep'in dediği gibi ortalıkta güzel manitalar vardır, Leonardo ilk başlarda biraz çekingen davranır ve atak yapamaz, ama saatler ilerledikçe açılır ve ya herro ya merro deyip uzun zamandır kesmekte olduğu kıza yazılır. Leonardo "Kırk yılın başı, bi karşı cins buldum onun da gerçek mi olduğunu anlayamıyorum, şu anda meme mi tutuyom havayı mı tutuyom... Neyse boş ver, erotizmine bak sen?" diye düşünür ve düşündüğü gibi de yapar.

FEYZİ ÖZSAHİN

BEHÇET ABİYİ YEMEK

Harbiden isyan ediyorum komiserim, bu kadarı da fazla ama. Dün sabahtan bu yana üç vardiya sopa ve küfür yedik. Sen gelmeden az önce söyledim zaten "Ulan bir fiske daha vurursanız hepinizi amirime şikayet edeceğim" diye yemin ettim. Memur arkadaşların alayı "Adamı nasıl yediniz ulan şerefsizler?" deyip tükürsüz dalıyorlar. Bir tanesi dönüp de Allah rızası için Behçet abiyi niye yediniz diye sormadı. Yaptığın her hareketin illa ki bir izahı vardır, yanlış mıyım? "Sorun ulan Behçet abiyi niye yedik?" diyorum, "Ne soracağım ulan sıfatını şeyttiğimin meymenetsizi" diyor Şükrü. Evet, sizin Şükrü komiserim, "şeyttiğim" demiyor; açık adres veriyor da senin karşında edebimi bozmak istemiyorum. Şekil çok fena komiserim, yeminim var, bir daha yapsınlar hepsini sana şikayet edeceğim. Yaparım.

Bak ne güzel sordun komiserim, çünkü tahsilli adamsın. "Behçet abinizi niye yediniz?" diye soruyorsun, neden? Çünkü benim de kendi meşrebimce bir izahım olduğunun farkındasın. Eyvallah. Şükrü gibi, "Bu pangodozlar yamyam mıdır nedir?" demiyorsun da meseleyi anlamaya çalışıyorsun. Hürmet ederim. Tamam, anlatıyorum komiserim, celallenmeyin.

*Bak ne güzel sordun komiserim,
"Behçet abinizi niye yediniz?"
Çünkü benim de kendi
meşrebimce bir izahım
olduğunun farkındasın.*

Behçet abi geçen yaz bir okazyon yakaladı. Biz dört büzüктаş Cihangir taraflarında bir evi komple kapattık. İki entel bayan Amerika'ya mı gidiyormuş neymiş, evi üç otuza bıraktılar, vaziyet tam anafor. Dört hampa paramızı birleştirip evi kapattıktan sonra Şakşak Musti'nin oraya indirdik malzemeyi. Güzel berjer koltuklar filan da var. Aayan "Kaçınıcı Lui abi bunlar, sen anlarsın" dedi, Ercan'a. O da, "Kaça giderse artık, kısmet" dedi. Sırf koltuklardan parayı akordladık zaten, geriye yığınla cıncık kaldı. Baktık, cins cins korsan DVD filan da var malzemelerin arasında. Ercan heyecan yaptı, "Var mıdır bir Miiki filmi, ne amorti olur be!" dedi. Bizi bilirsin komiserim, yalan yok, azıcık parayı bulunca şarabın karekökünü alınız. Bildiğin akaryaktır işte. Kafalar dünyadan hızlı dönüyor tabii. Gece gündüz istimliyoruz o aralar. Ercan DVD'lerden birini taktı alete, kafa olmuş Amerika Birleşik Devletleri. Yine de ucundan seyrediyoruz. Abi... Komiserim be, bence Batı medeniyeti bu işi biliyor be. En osuruktan mevzuya bile

nasıl şekil yapıyor herifler, değil mi? Bir Kayserililer, bir Amerikalılar, başka da tanımam.

Filmde entel bir adam var. Aynı da Behçet abi gibi koyu mavi gözlerini insanın ruhuna mıhlaya mıhlaya konuşuyor, iyi mi? Herif hem klasik müzik dinliyor hem insan yiyor. Biz vitesi boşa aldık tabii. Herife takır takır çalıştırıyoruz. Soyunu sopunu ziyaret ettikten sonra bir ara gözüm Behçet abiye kaydı, baktım adam filme kapılıp gitmiş. Aayan "Midem bulandı, sokayım böyle filme be, kapatayım da 'Kair Mektubu'nu dinleyelim" filan oldu ama Behçet abi hafif döndü, "Kalsın" dedi.

İki gün mevzusuz geçtikten sonra Ercan bir ara cıgara yaptı. Yakarken "Ulan ne şerefsiz herifti be, adama kendi beynini yedirdi gebeşaki" dedi. Aayan "Ne var ulan sen de kendi başını yemedin mi?" dedi, güldük müldük derken Behçet abi "Düşünüyorum da..." dedi ve tavanın köşesindeki bir siva çatlağına dalıp bir dakika hiç kıpırdamadan baktı. Behçet abi konuşunca biz susardık, bilirsin komiserim. O bizim için bir ulusal önder gibiydi. Bak mesela, o olmasa askerliğim yanacaktı. Bir kurban bayramında Hülya'nın davasına firar etmişim... Tamam mevzuya devam ediyorum. Sonra onu da anlatacağım ama, hatırlatırsın.

"Düşünüyorum da biz niye insan eti yemiyoruz lan?" dedi Behçet abi. Ulan cıgar... Şarap mı dokundu, ateşi mi çıktı, ne bıkıklıyor bu? Birbirimize baktık, sonra üçümüz de ona döndük, "Ne diyorsun hampa ya?" dedik.

Aayan kulağıma eğildi, "O filmi seyrettirmeyecektik ihtiyara, filispit oldu şerefime" diye fısıldadı. Behçet abi yeniden arkasına yaslandı, dedi ki: "Askerden önce köyde çobanlık yapardım. Bir kuzuyla yoldaş olmuştum bir ara. Kedi gibi bir şeydi. İrzıma namusuma, bu bombili hayatta benim kederimi, sevincimi, gönlümün kırıklığını, coşkumu anlayan tek mahluk olmuştur. Daha da o kuzu kadar benim ruhumun ayarını bilen olmamıştır. Bin tane büzüктаşım, elli tane kırığım oldu ama hiçbirisi gece kötü bir rüya gördüğüm için gönlümün dalgalandığını anlayıp bana öyle bakmamıştır. Gözlerimin içine, dibine bakardı. Keyfim yerindeyse topaç gibi etrafımda dönerdi. Bir şişe birayı paylaşırdık. Derdimi dinler, teselli verirdi hayvancağız, iyi mi? Öyle bir cimcirik işte." Çaktırmadan, sanki kaşlarını sıvazlıyor gibi yapıp gözlerini kuruladıktan sonra derin bir iç çekti, göğsünü dumanladı, bakışları koptu gitti. Bir yere değil zamana bakıyordu güzel abim. Rüyada sayıklar gibi mırıldanıyordu bir yandan da: "Onu bana kestirdiler, yetmedi zorla kebabını da yedirdiler. O zaman anladım ki biz insanları bu sebepten yemiyoruz. Hayvanları tanımadığımız için, tanışmadığımız için yiyebiliyoruz. Başka bir şey değil yani. O gün bugün düşünür dururum. Ulan her gün ortalama yüz elli bir bin insan ölüyor bu avradını şeyttiğimin aleminde. Ortalama 65 kilo olsa bunlar, yapar sana dokuz milyon sekiz yüz on beş bin kilo brüt et. Nereden baksan bunun yedi milyon kilosu lop ettir, yalan mı arkadaş? Tanımadığımız, bilmediğimiz birinin eti, değil mi? Dök kıyma makinasına, yap cızbız köfteni, ne var yani? Ne diye götürüp toprağa

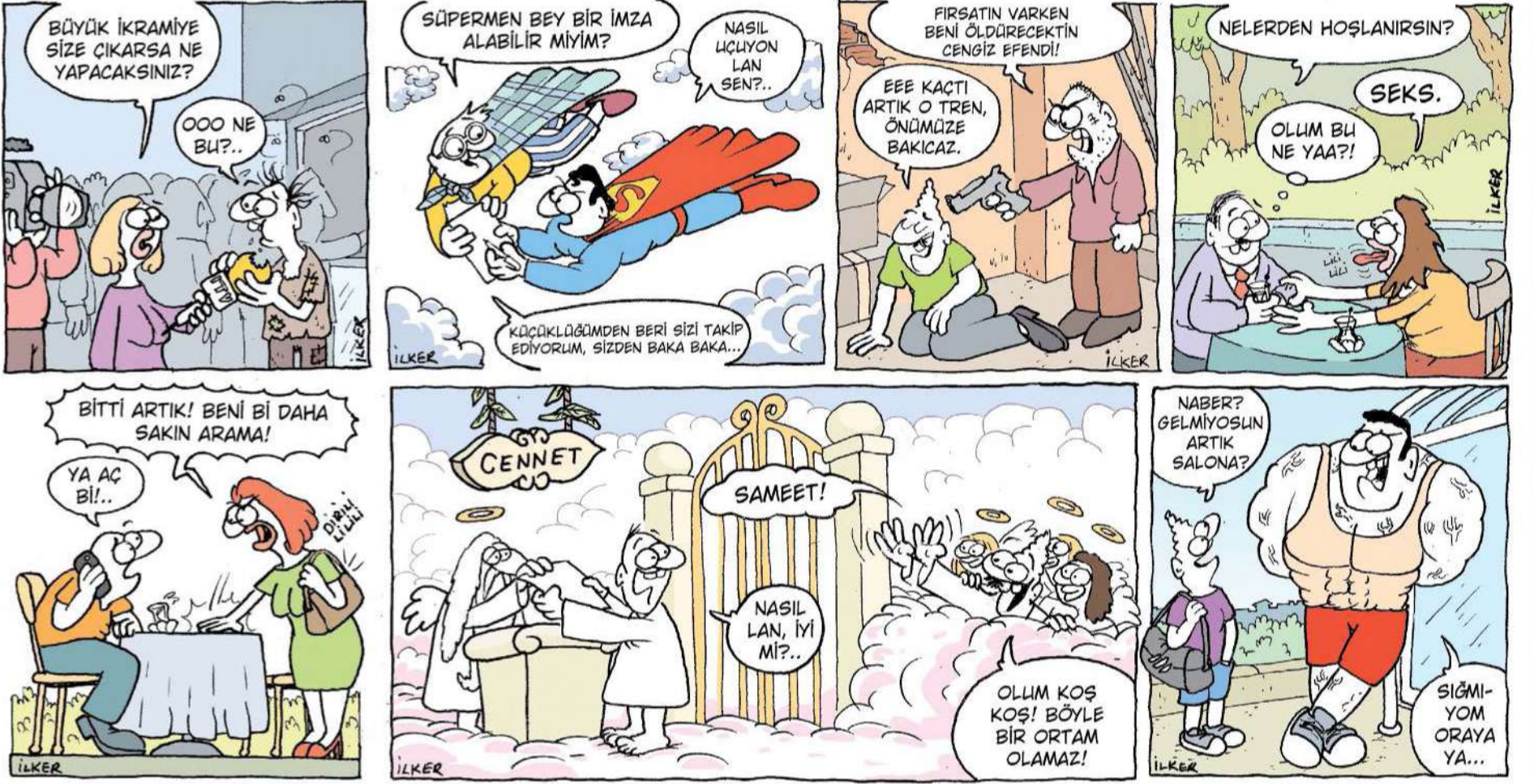
İllüstrasyon: İsmail Güzelsoy

gömüyoruz. Ulan yazık değil mi, ruhu göçmüş gitmiş, geriye kalan eti niye ziyan ediyoruz? Olmadı kediye, köpeğe, kurda, kuşa kayıntı yap."

Tam altı gün boyunca Behçet abiyle üçümüz içtik içtik didiştik. Adam kitap okuyor tabii. Baş edemiyoruz ki. Bir ara Behçet abi meşhur yazar Zati Egomanoğlu ölünce onun kitaplarını komple kapatmış, oradan da aklına yatan parçaları eve getirmişti. Neler yok ki komiserim? Sade fiziği geç, kuantum fiziği okudu Behçet abi. Mevzu ne biliyor musun? Şimdi ben buradayım ya... Buradayım değil mi? Aslında, ben başka bir yerdeyim aynı zamanda. Yok komiserim, vallahi kaçmaya niyetim yok, adaletten kaçmak olur mu, haş! Behçet abinin okuduğu kitabın şeyisini anlatıyorum. Tamam saadete geliyorum. Zaten anlatacak bir şaralop da kalmadı. Geceyi güne ilmeklediğimiz bir ara, ezanlar okunurken "Bana söz verin" dedi, "Ölünce beni yiyeceksiniz. Dostlarımı beslemek beni mesut eder."

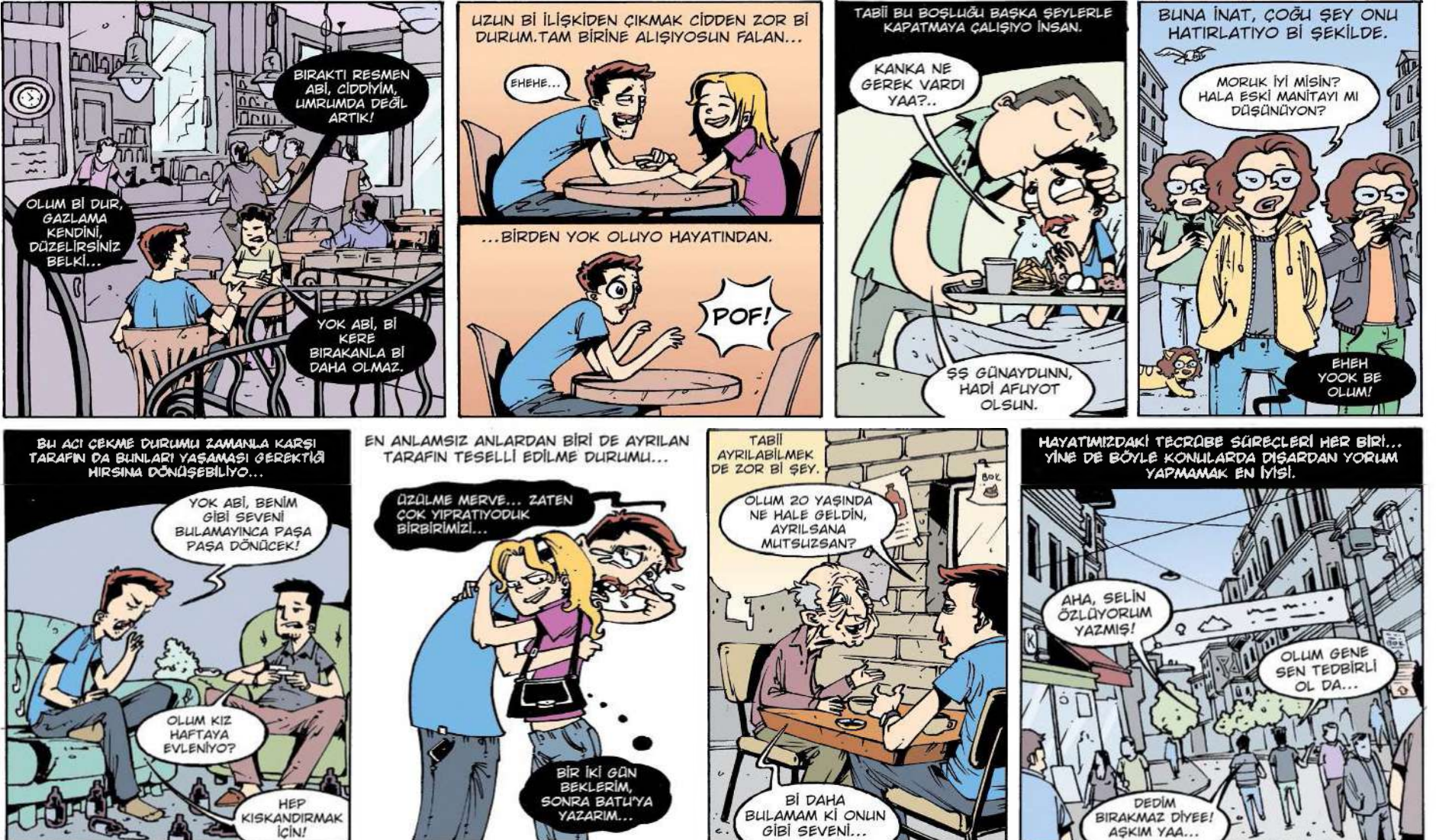
O ara fena hastalanmış, söylemeyi unuttum. Durup durup yemek kokuları alıyor, gözünün önünde rüyet görüyor filan. İçmeden uçuyor agam. Olurdu, olmazdı derken adam ne yaptı etti hepimize sırayla Kuran'a el bastırdı. Gerçi onun da Kuran değil de Tevrat olduğunu öğrendik sonradan ama kitap kitaptır, onu da aynı Allah yazmış bunu da, yalan mı komiserim? Hadise böyle. Üç ay sonra Behçet abi beyin kanserinden vadesi dolup adres değiştirdince de banyoda kestik, kıyma yapıp yedik. Zina çocuğuyum eğer biz öldürdüysek. Sor bak Ercan da söyleyecektir, eceliyle öldü Behçet abim. Hatta "Mundar oldu lan, yenir mi, İslami usullere uygun mudur?" münakaşası bile yaptık. Eceliyle ölmeyecek de mezbahada mı keseceğiz, haliyle el-Fatih'a'mızı okuduk, af edersin kendisini yedik. Çok lezzetliydi, yeri nur olsun. Hani şaraba yatırılmış et gibi düşün sen onu. Hadise budur komiserim, başka bir durum yok yani.

Aayan'ı mı? Ha bak o başka bir mevzu. Onu şahsen Ercan'la birlikte öldürdük. Böyle söyleyince insan bir ürperiyor tabii. Yani dışarıdan biri işitse, "Ulan bunlar vahşi, katil" filan tribine girer. Yok öyle bir şey komiserim. Aayan zavallı, ölmek istiyordu. Elem hastalığına tutulmuştu. "Ulan vadem dolsa da siktirip gitsem" filan deyip duruyordu. Bir gece Ercan bana dedi ki: "Ulan bu herif canına kıyacak galiba, banyoda aynanın arkasına jilet saklamış." Çok düşündük, ölçtük, biçtik ve ben de dedim ki: "Behçet abiyi İslami usullere göre kesemedik, bari Aayan mundar olmasın, ne dersin?" Yoksa başka bir şey gelmesin aklına komiserim.

AYNEN

•DORUKTAN TURAN•
instagram.com/doruktanturan

SÜPER PENGUEN'İN KAÇIRDIĞIN SAYILARINA ULAŞMAK İSTERSEN
www.superpenguen.shop

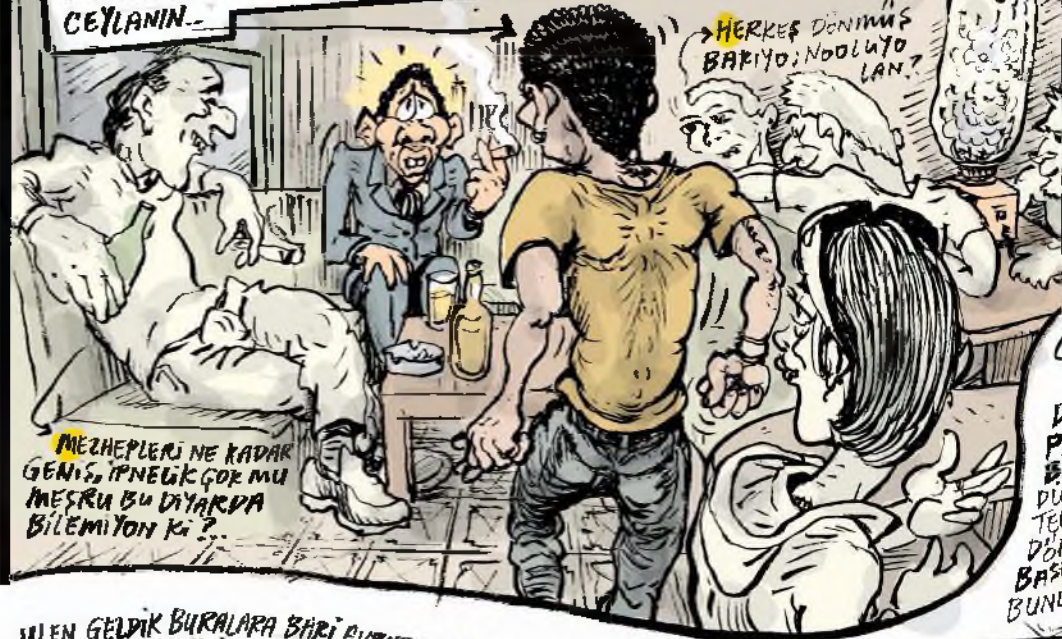
ORTAM
En telmaja adam

sönmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

Sönmez Karakurt

TEK TABANCA AMSTERDAM'DA Bİ KAFİ-SHOP'TA BERK'TEN TELEFON
BEKLEYEN ORTAM, FİŞKİTEN BİKAĞ FIRT ALINCA TRİBE GİRER.
KENDİNE KICIK KAPTİĞINI DÜŞÜNDÜĞÜ ORTADOĞU-ARAP KAVİM
TEZGAHTAR ELEMANDAN VE YANDA OTURAN ELEMANDAN FELAN
FECİİ KILLANIR. TEZGAHTAR DA HARBİDEN SİNİRLİ SİNİRLİ, HOMUR-
DANARAK ÜZERİNE GELMEKTEDİR; KOLU KANADI KIRIK GARİP
CEYLANIN...

MEZHEPLERİ NE KADAR
GENİS, İPNEĞİ GÖR MÜ
MEŞRU BU DİYARDA
BİLEMİYON Kİ?

HERKEŞ DÖNÜMÜŞ
BARIYO; NODLUYO
LAN?

BİR YANDAN DERİNDEN
DERİNDEN GAN SESLERİ,
ANLATICIYAN UĞULTU-
LAR; NODLUYO LAN?..
MİNCH'ÜN GİĞİĞİ
HESABI Bİ POZİSYONDA-
HA... ORGANİZE Bİ
TEZGAHAMI GELİYÖZ
GURBET ELLERDE?..

KEŞİN TAI-BOKS
FELAN BİLEN
DÖYMELİ
PİSİKO
Bİ TIP..
DÜNYA
TERSİNE
DÖNSE
BİASEDİLMEZ
BUNLA...

TAM BODRUM'DAKİ
MAFYA BAR BODİĞÜ-
ARLARI GİBİ Bİ
ZALİM
TİREN
TİRTİĞİ
MODEL

ULEN GELDİK BURALARA BİRİ AVRUPALLARI İRE Bİ PSİKO-
YA DENK GELELDİK YA; GİTTİK YİNE BİZİM MODEL Bİ
ZALİM GİTTİ KARŞIMA DİYE AH EDERKENE

ZALİM SURAT
AMA CİĞER OKUMU-
YO BAKIŞLAR...

SİZİN MEDENİYETİNİZ
ONUNDE, ÖYLE Bİ BİAT
EDERİM 'EDASIYLA ÖYLE
Bİ ARDINA KADAR EĞİLİR
Kİ, KARŞISINDAKİ
İNSAFA GE-
LİR, HATTA
BAĞRINA
BASARDI
SENİ
HA?..

SORRY, SORRY
MAJESTY...

HARBİDEN DE BİZİM MODEL PSİKO LAR NE KADAR YALAKALIK
YAPSAN, TĞİ GÖZÜKSEN DE ASSLA YEDİREMEZSİN, DAHA
BETER SKER-
LER ADA-
MI...

ADAMMI SKİYON ARTIZ...
BAK GÜÇÜK SENİN VAR
YA ZUKRİYETİNİ, HUR-
RİYETİNİ SKERİM

GKK
TUUUU

CİĞER OKUYAN
KÜLYUTMAZ
BAKİŞLAR...

AABI VAL-
LAHI DE,
BİLLAHİ
DE

HALBUKİSİ BİZİM DENYO BİLMİ-
YO Kİ O NAZI PSİKO TE BEBER
TEN SALTERİ KAPAMIS.

BIRAK AG-
LASIN AĞLA-
SIN SUSAR

ECNEBİ TERBİYESİ PARMALIKLAR
ARDINDAKİ BESİKTEKİ FERTATLA-
RA KULAK TIKARKENE BİZDEKİ
POZİSYON FÖLEDİR:

DAHA DOĞAR DOĞMAZ ELİNİ
KOLUNU AYAGINI BAĞLAMIS

KATAFALKA
KOMUSLAR
BİZİM
GARİBİ

SUSS
GEBERE-
SİCEĞİ!

HİÇ DİLMAT-
SA BURADA
Bİ FEED-
BACK
VAR

ENSEYİ
VURAA
VURAA KAFANIN
ARKASI DÜZLEŞİYÖ.
Bİ DARBİ DA
ORDAN HACİ...

KUNDAK SIKINTISI
TRAVMASI

AYAKLANIN-
CA DEVİREP
HAŞLANACAK
KAYNAK KAZAN

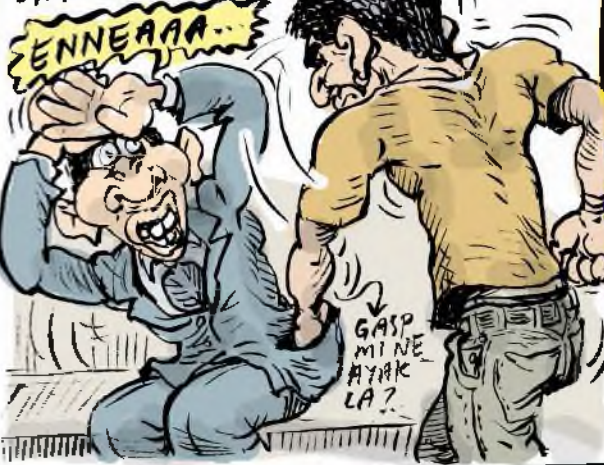
HER AN DÜŞÜP DE KAFAYI SERPA-
NIN KÖSESİNE GÖMECEĞİ GERİYAT...

EL KOL BAĞLI OLUNCA, EBESİNİ SKECEĞİ Bİ PE-
LUS AYISI DA DİLMATINCA BİZİM SALTERİ İNDİR-
MİŞ ELEMAN NARAYO; Bİ ŞEKİLDE ELLER BÜLLÜĞÜ
BULUYOR VE GARİBİM BÜLLÜK
OLUYOR SANA O PELUS A-
TICIK AKLI DİREKT SKİNE
KATİYOR HALİYLE... PUNTAYI,
ÖTEKİLERİ NASI Bİ
ZULÜM
BEKİTİD
SİZ DÜ-
ŞÜNÜN...

KAFAYI
VURAA VURAA
ON LOBU GÜĞLENDİRİMSİ, ZEHİR KURNAZ OLMUŞ...

İŞTE BÖYLE BÖYLE İYİCE TRİBE GİREN TİRSO BÜNTE,
TERSÖ ELEMANIN TEK Bİ HARAKETİYLE ALTINA
SGAR NEREDEYSE...

ENNEAAA...

GASP
Mİ NE
AYAK
LA?

VEE FERTADINI
DUTURAMAYINCA
SUSUYOR
VE İLETİSİM
SALTERİNİ
İNDİRİYOR
KOPIL
BÜNTE...

BEBERKENE CEREKEN Bİ GARİBİM
PELUS AYI GEKERKENE, BÜYÜDÜKÇE
O AYININ YERİNİ KEDİLER, ZATIFLAR
VE YABANCILAR ALACAK. HELE Kİ
Bİ DE İSTİSMARA UGRADIYSA VAH
EŞCİNSİLLERİN HALİNE...

BİZİM KİTARIN HALİNE UYUZ KA-
PAN ELEMAN; İGMEYİ BİLMİYON
NE GELİYON
NİDASIYLA
KİŞİLER.

GO
AWAY
GO
AWAY...

KALDI MI O HALDE AMSTERDAM SOKAKLARINDA BİR BAPNA...

HELE Kİ
2 GÜNEŞ
KIMAYA;
ARKÖY'E
DÖNÜŞÜ
ORTAM.
"SLAK
SLAK

→ AHA
BURAYA
ULTRA D
AG PANT
LON VE

BURUN
TUMÖRÜ SİGRAMI

ELEMANIMIZ İÇİNE BİN TÜRLÜ HAYBECİLİK KATILMIŞ VE PİC OLMUŞ ASİMİLE DÖNER DURUMLE (TABİİ SKE SKE GRAMAT) SAĞLAM) DAM SQUARE'DE BERK'İ BEKLEMEDİR

YETER LA YETER AMSTERDAM AMSTERDAM...

NASSI BİKATMA DEĞER KAGIRIYORUM EDALI İZLEYİŞİNDEN DE AYIKABİLİRSİNİZ BİR TÖRKE

GİBİ MUHTAĞ OLDUĞU BERK'E FAZLA ACIZ GÖZÜKMEMEK APINIA MAGRUR, SKLEMEZ Bİ DURUS ARAYIŞI.

TÖRKE'YE HEMEN AYIKLARSINIZ BOYLE GÖL AHBABASI GOMUSUNDEN

BİZİM MUTİKLERDE BUNLARA ÖZENİP SERİLİYOLAR YA İSTİKLALIN VEBALİ SATHINA.

BİZİM VAROŞLARIN YAMAN REPÇİLE-RİNİ DE GÖRMEK İSTEMEZ MİYDİ-NİZ BU MEYDANLARDA.

MEYDAN DEDİ-GİN BÖYLE YASAMALI, HER MEYDANDE Bİ AYRI AMBIANS GÖSTERİ. AH O İS-TANBUL'UN ELLER ARKADAN KAVI-SUK BOŞ ADAMLARI OLUCAKTI, Kİ BURE DA VAR YA KASE-VİYADUK İZLEYECÖK-LE RİNGE SUNLARI İZLEYEDİLER. KUL-TÜR ELGİSİ OLURLARDI...

OLUM ZATI HER ŞEY SERBEST, MESRU NEYİN KARANLIK MUHABBELİDİR BU?.. ADAM MI KESECEKSİNİZ NE?..

GÜNÜK BİUR EL ELLERDE KENDİNE MİHMANDAR Bİ YARENE MUHTAĞ BUNYENİN RİYAYLA DOLU BEKLENTİLERİNİN OLDUĞUNU... Kİ BU BEKLENTİLERİ PROJEKTE EDECEĞİ MİHMANDAR ADAYI DA ZATI FARKINDA DİR BU RİYANIN İSTE...

İSTE BU AÇMAZ PARADOKS YÜZÜNDENDİR ELEMANIMIZIN "AMAN TİŞAANI YETİM, GEL BENİM İPİMİ ELİ-NE AL" BEK-LENTİSİNİ MASKELEMESİ NİN, KUL-MAGRUR, GÖRÜNTÜ VERMEK İSTEMESİNİN SEBEB-İ. VECHESİ BUYKENE.

BERK DE KÖR NOKTADAN YANASTIĞI İGÜN TEDBİRSİZCE, EN TELMAŞA Bİ HÂL VE İFA-DEYLE TAKALANİVERİR.

MEŞHUR SUGÜSTU İFADE... ÜÖÖPPSSSS... DEMİNDEN BERİDİR SENİ KESİYORUM, NE LAN ÖYLE ANNESİNİ KAYBETMİŞ DANALAR GİBİ TELAŞLA DO-LANIYON?.. BANA MI BO-ZUKSUN BEK-LETTİĞİM İÇİN HA?..

YA Bİ DE GELMİYEDİ NOOLUR-PU Kİ, SİTEM HUKUKUN VARMIKI İNKAR BAZLAR...

YOK BEAABI YAA, ARKAŞ-LAR TAKIYO-Dİ LARMUSLAR DA İLLE GEL İLE GEL BASING YAPİYOLAR DA GELİYÖZ İSTE BE KARDEŞİM!

YALANN BATSIN YALAN-GISIN...

İÇİNE DE GÖZÜ-NE HİÇ BÖYLE KARİZMATİK GÖ-ZÜKMEDİYDİ ORTAM'IN ADETA KUR-TARICI, CONAN

NAAPALIM BABA, NEREYE GİTMEK İSTERSİN, KARNIN AÇ MI?..

ZORAKI KONUĞUN ZORAKI MİHMAN-DARININ DRAMINA DAİR EMPATİSİNİN ARDINDA MEMLEKETTEN GELEN HACİEMMİYE YAPTIĞI O AZAP DOLU İSTANBUL MİHMANDARLIĞI GÜNÜ YATAR.

BUHARADAN MI GELİTİM, TEERİZDEN Mİ BE MNA GÖTİM... BU YAZ CEHEBİNE -MINDE YÜN ÇEŞET, YÜN SÜVETER, YÜN GÖMLEK İ AYŞBERGİN GÖRÜNEN YÜN YA Bİ DE YÜN POTUR, YÜN İĞLİK... HERKES İBRETLE BAKIYO BU MUÇİ-2610

PELUP SULTAN, SÜLEYMANİYE FELAN DERKİSİ HACİEMMİNİN TAHTAKALE-MERCAN PAZA-RINDAN DOLDURDUĞU ŞEKER-LEME VE BİMBİR HAYBECİLİKLE DOLU DEV POŞETLER...

NASI KÖ-ŞEYE SIKIŞTI Kİ KAGAMADI BU TELMAŞA POZİSYONUNDAN SİZ TAHAYYÜL EDİN...

VE DÖNÜŞ VAPURUNDA O MEŞHUR GÖMÜŞE YAREN CIGARADAN TEK Bİ ZERRE DUMAN DIFARI VER-MEDEN GEKEN O İMAN TAHTASI...

BAKALIM BERK BU ANGARYADAN NASI YIRTACAK...

ELEMANER NİHAyet "DAM SQUARE" DA BERK'LE
BULUŞABİLMİŞTİR. ZORAKI MİHMANDAR BERK'E
DÜŞKÜN VE MUHTAĞ Bİ GÖRÜNTÜ VERMEMEYE ÇALIŞ-
MAKTADIR.

28 GÜN SONRA EVLE-
NİYOM OLUM BEN. GÜN
ALDIK. GEGEN HAFTA
KIZA TAŞINDIM BEN DE.

VE BERK, BELLİKİ HER GELEN GİDENE
YAPTIRIP İLLALLAH ETTİĞİ RED-LIGHT
TURUNU BİR AN ÖNCE ARADAN
ÇIKARMAK İSTER.

VE STRİPTİZ BARDAYIZ... NO THANKS... BENİ NAAPICAN OOLUM, TAKİL SEN...

E HADİ EVE GİDELİM, YİNGE BEKLEMESİN... !!!

DEVAM EDECEK...

BİR BAŞKOMSER
NEVZAT MACERASI

KÖREBE

“Ölümünden önceki bir ay boyunca
tam üç defa psikoloğa gitmiş.”

İkinci Hayat Kliniği'nden ayrılırken kafamız iyice karışmıştı. Gökçe Hanım elbette ikna edememişti bizi. Cerrah Recai'nin gizli hayatı, organ bağışını organize eden bir vakıf, Suriyeli çocuklar... Dört cinayetin olduğu bir dosyayla uğraşan biz polisler için yeterince kışkırtıcı konulardı. Ama mesele şuydu ki, hâlâ elimizde somut bir delil, dişe dokunur hiçbir ipucu yoktu. Organ nakliyle cerrah kurbanımız arasında bir bağ kurmak mümkündü. Hatta organ bağışıyla uğraşan İkinci Hayat Kliniği'ni de bu pis üçgene kolayca dahil edebilirdik. Fakat gerçekte bunlar arasında bir ilişki var mı, işte ondan hiç emin değildik. Bizim emektar Renault'un kontak anahtarını çevirmeden önce yardımcıma döndüm.

“Şunları bir araştıralım Alicim. Bu vakıf hakkında hiçbir bilgimiz yok. Belki Gökçe Hanım doğru söylüyor ama emin olmakta fayda var.”

Emniyetin psikoloğu Nadir Kurumeşe, mesleğine aşkla bağlı, son derece nazik ve çalışkan bir adamdı. Fakat biraz tuhaftı da...

Ali düşünceli bir tavırla başını salladı.

“Aynı fikirdeyim Başkomserim, bütün bu kusursuz görüntünün arkasından çirkin ve kanlı bir çark işliyor olabilir. Vakıf Başkanı kadın da tuhaf geliyor bana. Hatırlarsanız kızının öldüğünü söylemişti, ama o vakayı incelemedik... Acaba nasıl öldü kızı?”

Sözlerini sürdürecekti ki, çalan telefonum izin vermedi. Arayan Zeynep'ti.

“Alo Başkomserim, neredesiniz?”

Sesi heyecanlıydı.

“Merkeze geliyoruz Zeynepçim, hayrola, bir gelişme mi var?”

Bir çırpıda söyleyiverdi.

“Emin değilim, ama önemli bir ipucu elde etmiş olabiliriz.”

“Nasıl bir ipucuymuş o?”

Kısa bir tereddüttün ardından, kuşkulu bir sesle sordu.

“Telefonda mı anlatayım?”

Aradan geçen bunca zaman içinde o kadar az ilerleme kaydetmiştik ki, o meşhur sabrımı bir tarafa koydum.

“Evet, ben müsaitim, senin için de uygunsa...”

“Tabii, tabii Başkomserim... Sabahki konuşmamız üzerine rahmetli Şinasi Amirin evine gittim, Naciye Hanım'la konuştum...”

Merakım giderek artıyordu ama kriminoloğumuzun anlattıklarını yardımcımın da duymasını istiyordum.

“Bir dakika, bir dakika Zeynepçim” diyerek telefonun sesini açtım. “Evet, şimdi Ali de duyuyor seni. Dinliyoruz...”

“Tamam... Evet, Naciye Hanım'la konuştum. Hâlâ çok üzgündü ama çok nazik davrandı bana. Tam üç saat boyunca sohbet ettik. Meğer kadıncağızın ihtiyacı varmış buna. Nelerden bahsettiğimizi anlatsam şaşarsınız. Önce bu muhabbetten bir sonuç çıkmayacak diye düşündüm. Anlayacağınız üzere, Naciye Hanım çok duygusaldı. Aklına hep kocasıyla ilgili anılar geliyor, sık sık gözleri doluyordu. Fakat Şinasi Amirin

son günleriyle alakalı anlattıkları, daha önce söylediklerinden farklı değildi. Yeni hiçbir bilgi yoktu. Artık yavaş yavaş toparlanayım diyordum ki, birden kocasının aldığı ilaçlardan bahsetmeye başladı...”

Merakla sordum Zeynep'e.

“Ne ilacı? Bir hastalığı mı varmış Şinasi'nin?”

“Sinir ilacı alıyormuş, bir tür yatıştırıcı ama ilginç olanı o hapları hiç kullanmamış.”

Kısa bir sessizlik oldu telefonda, Ali dayanamayıp atıldı.

“Neden kullanmamış?”

Sesi o kadar yüksek çıkmıştı ki, Zeynep de

duymuştu soruyu.

“Orasını Naciye Hanım da bilmiyor, çünkü kocasının ölümünden sonra bulmuş ilaçları. Hem de Şinasi Amirin teknesindeki dolapta.”

Kendimi zorladım arama yaptığımız zaman teknede ilaç gördüğümüzü filan hatırlayamıyordum. Sanırım gözümüzden kaçmıştı.

“Teknedeki dolapta o ilaçları görünce çok şaşırmış kadıncağız” diye sürdürdü Zeynep sözlerini. “Bir tane bile kullanmamış Şinasi Amirimiz. Zaten ‘O psikoloğa neden gittiğini de bir türlü anlamadım’ diye dert yandı Naciye Hanım. Çünkü rahmetlinin herhangi bir psikolojik sorunu yokmuş. Akşam başını yastığa koyar koymaz horul horul uyurmuş, ne yemesinde ne içmesinde bir sıkıntı varmış. Neşesi de gayet yerindeymiş. Ama buna rağmen ölümünden önceki bir ay boyunca tam üç defa psikoloğa gitmiş.”

Bu defa ben böldüm Zeynep'in sözünü.

“Hangi psikologmuş bu?”

Telefonun öteki ucundaki kriminoloğumuz derinden bir iç geçirdi.

“Yabancı değil, bizim emniyetin psikoloğu Nadir Kurumeşe. Onu, ikiniz de tanıyorsunuz...”

Tanırdık, mesleğine aşkla bağlı, son derece nazik, son derece çalışkan bir adamdı. Kabul, biraz tuhaftı. Kötü manada demiyorum, işine bu kadar bağlı başka bir psikolog görmedim ben. Karımla kızımın ölümünden sonra ben de yardım almıştım ondan. Sanki ailemden biriymiş gibi yakından ilgilenmişti. Ama ona gitmeyi bırakınca da bir anda unutmuştu. Hatta bir keresinde selam vermiştim de tanıyamamıştı bile. Sanırım bütün hayatı işinden ibaretti. Nitekim benim tanıdığım iki polisi intihardan vazgeçirmişti. Aslında çoktan tayin edilmesi lazımdı ama işini o kadar iyi yapıyordu ki, emniyet müdürleri değişse bile Nadir Bey hep terapi merkezinin başında kalmıştı, hem de her geçen gün yetkileri artarak. Aklımdan bunlar geçerken,

“Tanımam mı, Kız Nadir'i?” diye homurdandı Ali. Evet, bu becerikli psikoloğa “kız” lakabını takmışlardı. Aslında hiç de öyle çıt kırıldım biri değildi. İri yarıydı, atletik bir bedeni vardı ama

çok kibardı. Bir de hiç evlenmemişti, fakat gay olduğunu da zannetmiyordum. Belki aseksüeldi. Neyse, zaten bu konu kimseyi alakadar etmezdi, sadece bizim Ali gibi maçoılar, adamı güya aşağılatmak için bu "kız" lakabını kullanırlardı. "Az kalsın kafayı yedirecekti herif bana..." diye söylenmeyi sürdürdü yardımcım. "Yok, her akşam Chopin dinlemeliymişim, yok Osho okumalıymışım..."

Geçen yıl öfke kontrolü olmadığı için Ali'yi bu Nadir Kurumeşe'ye yollamıştık. Adamcağız çok uğraşmıştı bizim haytayı tedavi etmek için, ama görüldüğü üzere hiç yararı olmamıştı.

“Ya hepsi tamam da, kadınlarla birlikte yoga yaptırmıştı herif bana. En korkuncu oydu” diye yakınmasını sürdürünce kendimi tutamayıp gülmeye başladım, Zeynep de bana eşlik eder diye ummuştum, ama kriminoloğumuz büyük bir ciddiyetle kaldığı yerden anlatmayı sürdürdü.

"Evet, Şinasi Amirimiz, ölmeden önce üç kere Nadir Bey'e gitmiş. Psikolog da ona hiçbir zaman içmeyeceği o ilaçları yazmış."

İyi de Zeynep'in bu anlattıklarıyla bizim davamızın ne alakası vardı, anlayabilmiş değildim.

"Belki fikrini değiştirmiştir Şinasi" diye akıl yürüttüm.

"Emeklilik nedeniyle bunalıma düşmüş, psikoloğa gitmiştir, ama sonra ilaç almanın kendisine fayda sağlamayacağı kanaatine varmıştır..."

“Evet Başkomserim, önce ben de öyle düşündüm. Böyle düşünmeme rağmen, yine de Nadir Bey’le konuşmak istedim. Belki de Şinasi Amirimiz ona, işimize yarayacak bazı bilgiler vermiş olabilirdi. Evet, Aksaray’a gittim, destek ve terapi merkezine yöneldim. Fakat Nadir Bey’i yerinde bulamadım. Bir haftalık izin almış.”

Aslında hiç alışkanlığı olmadığı halde uzattıkça uzatıyordu Zeynep. Belli ki önemli bir noktaya takılmıştı ama bir türlü asıl mevzuya gelemiyordu.

"Terapi merkezinde başka biriyle mi konuştun?" diye sorma lüzumu hissettim.

"Hayır, Başkomserim ama ilginç bir şey gördüm. Şu 'Oyuncakçı' zannettiğimiz adamın ayağının altındaki kırmızı toprak parçası vardı ya..."

Geçen gün elimizden kaçırdığımız adamın kiraladığı minibüsün zemininde ve kapısının önünde bulduğumuz topraktan söz ediyordu.

"Hani, özel bir taş türü olduğunu tespit etmiştik. Dekoratif işlerde kullanıyorlarmış. Bahçe dekorasyonunda, sitelerde yürüyüş yollarının sınırlarını çizmede filan demiştim..."

Uzattıkça uzatıyordu güzel kızımız, bu da benim merakımı kamçılıyordu.

“Tamam Zeynepçim, neden bahsettiğini biliyorum” diye uyarma gereği hissettim. “Ne olmuş o kırmızı toprağa...”

“O toprak parçasının merkezdeki terapi ve destek binasının girişinde olduğunu fark ettim. Küçük bahçeyle yolun arasına sınır çizmek için kullanmışlar.”

Tam olarak ne de demek istediğini hâlâ anlamamıştım.

“Yani?”

"Anlamadınız mı Başkomserim, 'Oyuncakçı' lakaplı ünlü seri katilimiz, bizim psikolog Nadir Bey olabilir.." P

SELÇUKERDEM

LOMBAN

PENGUEN
özel 38

KOMİKÜRO MEDYA LTD. ŞTİ. İMTİYAZ SAHİBİ: ERDİL YAŞAROĞLU YAYIN KURULU: SELÇUK ERDEM, ERDİL YAŞAROĞLU

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: FARUK KAYA GENEL MÜDÜR: SELÇUK ERDEM HALKLA İLİŞKİLER: UFUK YOL
ADRES: FULYA MAH. BÜYÜKDERE CAD. QUASAR KAPANI: 76 KAT: 13 DAİRE: 1302 ŞİŞLİ/İSTANBUL TEL: (0212) 293 92 77

Penguen'de yayımlanan tüm karikatürler, yazı, eseri ve karikatürlerin yayımlanması saklıdır. Yayınevi ve çeviri yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayım ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

serkan altunigne

